

ние трѣбва да си говоримъ. Азъ считамъ това нѣщо за едно отъ най-добритѣ качества — то е почитанието. Като срещна нѣкой човѣкъ и го погледна, да познае, че му гогоря Истината. Не той да ми казва: кажи ми Истината! Казвамъ: ти готовъ ли си да ме разберешъ? Азъ ще ти кажа само една дума: „аумъ, ауменъ“. И като ти кажа тази дума, ти трѣбва да ме разберешъ „Ауменъ — аминъ“ — тази дума съдържа всичко въ себе си. „Ауменъ“ — това е ключътъ.

Ще ви прѣведа тази дума на нашъ езикъ съ слѣдното сравнение. Ти си пхтникъ, пхтувалъ цѣла седмица и замръкналъ всрѣдъ пхтя въ една тъмна, бурна нощъ, сиѣгъ, виелица, краката ти замръзнали, едва се държишъ на тѣхъ. Азъ те срещна, казвамъ ти: вземи този ключъ, тамъ на 100 крачки отъ тукъ има едно здание, единъ великолѣпенъ палатъ, отключи си и като влѣзешъ вхтрѣ, ще намѣришъ ядене, пиене, топлина, баня, библиотека — всички удобства — никой другъ нѣма да намѣришъ тамъ. „Ауменъ“ — това е ключътъ — човѣкътъ, който е избавенъ отъ всички несгоди на този животъ. Ще отключишъ и ще влѣзешъ въ палата. Щомъ почнешъ да ме питашъ: ама по кой начинъ да отворя, рхцѣтѣ ми измръзнаха, не мога да държа ключа — тогава азъ ще дойда съ тебе, но нѣма да ти кажа „ауменъ“, нѣма да чуешъ тази дума, а ще чувашъ само „кръцъ-кръцъ“. И сега, вие не произнасяте думата „ауменъ“, другъ нѣкой я произнася заради васъ, а вие чувате само „кръцъ-кръцъ“. Вие казвате: „аминъ — така да бжде!“ Азъ ви казвамъ: ще ви завѣщая една голѣма кхща.“ — Аминъ! Ще ви